

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3688/2019
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Ратковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., чији је пуномоћник Горица Васић - Обрадовић, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6860/2018 од 23.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6860/2018 од 23.04.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6860/2018 од 23.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1488/2017 од 13.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражен раскид уговора о доживотном издржавању овереног пред Основним судом у Пожаревцу РЗ 298/2014 од 30.07.2014. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 112.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6860/2018 од 23.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1488/2017 од 13.08.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. О ваљаности предметног уговора о доживотном издржавању, судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. У споровима са захтевом као у конкретном случају, правилна примена права зависи и од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, у којима вредност побијаног дела пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.04.2015. године. Назначена вредност предмета спора је 100.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро=120,0085 динара), представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да у конкретном случају побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, динарску противвредност 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**